



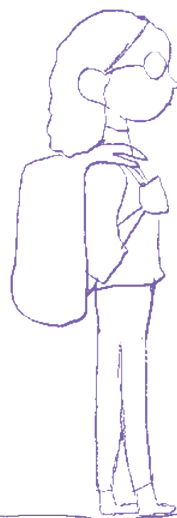
BEGIN

De grote bruine deuren I

Ze zijn bruin en groot
en hebben ijzeren klinken.
Ze staan in een drukke straat
midden in het hart van deze stad.
Aan de gevel hangen drie letters: MLA.
Daarnaast: rijen met fietsen,
grote en kleine.
Links een gevaarlijke weg waar
mijn ouders me voor hebben gewaarschuwd.
En achter de weg is de kade.

Een zomerbriesje strijkt langs mij heen,
maar ik voel de herfst al in de lucht.
Ik sta op de stoep,
Harry Potter-shirt aan,
paarse lokken in mijn haar,
een bril op mijn neus
en een grote tas,
kijkend naar die bruine deuren.
Ik ben bang voor wat er komen gaat.
Bang voor wat daarachter staat.

Krijg ik vrienden?
Hoeveel huiswerk moet ik maken?
Krijg ik hier mijn eerste vriendje of vriendin?
Kan ik mijn lokaal wel vinden?



Vragend kijk ik naar de deuren.
Ze staren me aan,
maar geven niks terug.
Behalve dan:
‘Geen idee, kom toch binnen, kijk zelf maar.’

De oudere kinderen merken ze nauwelijks nog op,
ze zeggen ze niet eens hallo.

Ik zie een meisje met grote

9

oorbellen, rode lippen en een schoudertas.

Niet eens echt meer een meisje...

eerder een vrouw.

Dat wil ik ook zijn,

gaat er door mijn hoofd.

Gebeurt dat hier in dit gebouw?

Drie stappen en dan ben ik er.

Met moeite trek ik de grote bruine deuren open

en loop naar binnen.

Niet wetend waar ik nu aan ga beginnen...



De stad

Ik loop door de gang en het lijkt een soort stad.
Een nieuwe stad in een ander land.
Waar ik de wegen nog niet ken.
Waar ik de taal nog niet spreek.

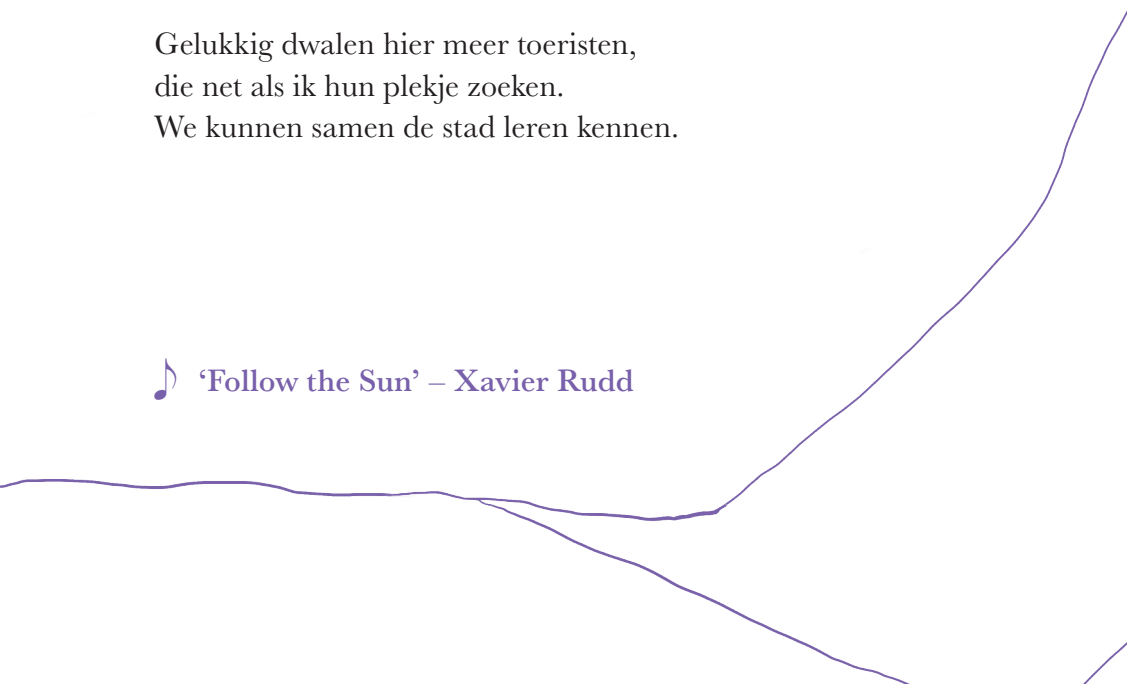
10 De lokalen zijn de gebouwen
en de leerlingen de bewoners.
Mijn Magister is de kaart.

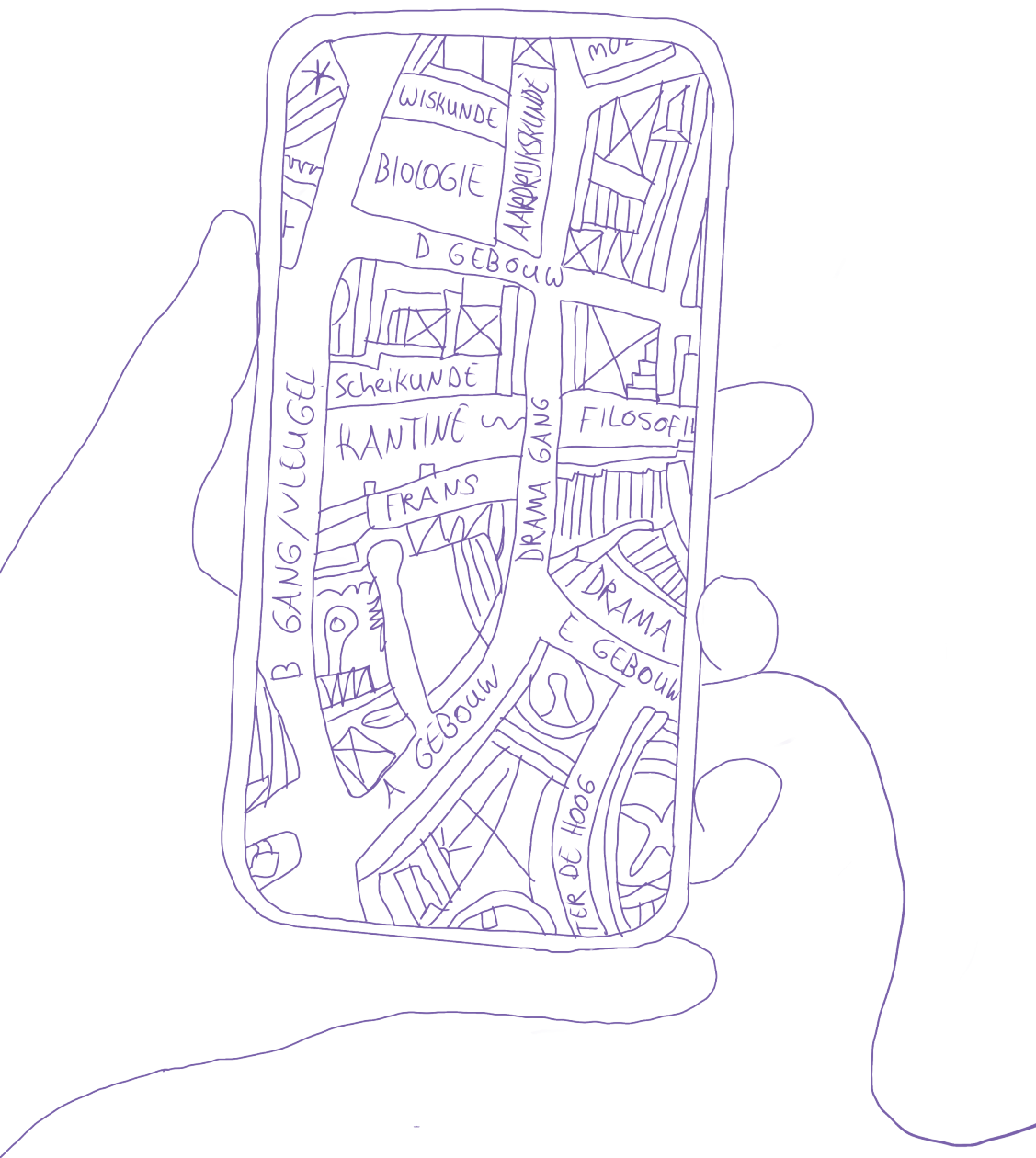
Zoekend naar de juiste plek,
zoekend naar de juiste bezienswaardigheid
ontdek ik gang voor gang dit oord,
waar ik uiteindelijk geen toerist meer ben
maar iemand die hier tijdelijk hoort.

Tot gisteren ging ik
nog altijd met ouders of vrienden,
nu loop ik voor het eerst alleen.

Gelukkig dwalen hier meer toeristen,
die net als ik hun plekje zoeken.
We kunnen samen de stad leren kennen.

♪ 'Follow the Sun' – Xavier Rudd





Het spel

Niemand hier heeft paars haar.
Was dat eerst nog cool, nu valt het op.
En opvallen – dat is gevaarlijk.

De middelbare school lijkt een soort spel
waarvan ik de regels nog niet ken.

12 Niemand spreekt ze uit.
Er is geen handleiding, dus moet je het zelf ontdekken.
Soms aan de hand van een blik,
soms doordat iemand iets zegt.
En soms moet je het gewoon leren aanvoelen.

Hier zijn wat regels:
Nooit je rugtas op twee schouders.
Je wordt dan meteen uitgemaakt voor brugger en dat
haalt je sociale status naar beneden.
Niet op de grond zitten,
ook al zijn alle banken bezet
– dan sta je maar.
Niet te hard lachen,
want dan ben je irritant.
Maar ook niet níét lachen,
want dan ben je emo.
Haal goede cijfers, anders ben je dom.
Maar niet te hoog, want dan ben je een nerd.
Kleed je niet als iedereen, anders ben je saai,
maar ook niet bijzonder, anders word je
uitgelachen
en ben je alternatief.

Ben je goed in gym? Dan word je populair.
Zo niet, dan heb je pech en verlies je je plek.
Koop niet te veel in de kantine, anders ben je dik,
maar koop ook weer niet niks, want dan ben je raar.
Zonder goede telefoon en dure tas ben je arm.
Fietstassen zijn vanaf nu verboden.
Doe niet aan een bijzondere sport.
Draag niet te veel zwart.
Een broek mag je maximaal twee dagen aan.
Lach met je hand voor je mond.

Benen over elkaar voor de meisjes
en jongens met de benen breed.
Doe je dat ook als meisje? Dan ben je gay.

Het spel gaat zelfs buiten school nog door...

Zonder sociale media ben je niet normaal.
Post niet te veel, maar ook niet niks.
Facebook is fout, TikTok is goed.
Geen insta is apart, maar nog net oké.
Comment bij je vrienden, anders is het gemeen.
Haal meer dan tien likes, anders ben je zielig.
Een liefdesleven is belangrijk.
Maar, meisjes, let op:
bij te veel & te vaak ben je een slet.
Voor jongens geldt: zo veel mogelijk fix.
Lukt dat niet, dan zijn ze triest.

O ja, het spel deelt je ook in een team.
Draag je dure kleding en ga je met dezelfde mensen om?
Dan ben je HC.
Haal je hoge cijfers en praat je veel met docenten?
Dan ben je een nerd.

En zelfs binnen de teams zijn er regels...

- 14 Vanaf het moment dat je een voet over de schooldrempel zet,
speel je het spel de hele dag door.

Wil je niet meedoen?
Dat is goed, maar dan moet je leven met de consequenties.
Opmerkingen, blikken, grappen.

Terwijl alle spelers die meedoen eigenlijk jaloers zijn
op de mensen die leven zonder die regels –
en dat ook graag zouden willen...

net als ik.
Maar ik ben niet sterk genoeg
om de opmerkingen, blikken en grappen te negeren.
Dus leer ik de handleiding.

En verf ik mijn haar bruin in plaats van paars.

